Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 12	15. Juni 1914	63. Aargang

At bedømme Aanderne.

Af Præsident Hyrum M. Smith i »Millennial Star«.

—

„Tragter efter de aandelige Gaver, men mest efter at profetere!" var Pauli Formaning til Korinthierne. Gjennem Joseph Smith har Herren sagt det samme paa denne Maade: „Vogter Eder derfor, at I ikke blive forførte; og paa det I ikke skulle blive forførte, tragter efter de bedste Gaver, altid ihukommende, i hvilke Øjemed de bleve givne..." Og atter: „Sandelig siger jeg Eder, jeg vil, at I skulle altid ihukomme og altid bevare i Erindring, hvilke disse Gaver ere, som ere givne til Kirken." Denne Formaning er enslydende med den, der blev givet af Paulus, kun med den eneste Forskjel, at ingen enkelt af Aandens Gaver her bliver trukket frem som mere vigtig end de andre.

„Thi Nogle gives en, og til Andre gives en anden Gave, at Alle maa gavnes derved..." „Og til Nogle gives det at bedømme Aanderne." Dette er en meget værdifuld Gave, og det er af yderste Vigtighed, at de Sidste-Dages Hellige søge at komme i Besiddelse af den. Hvorfor? Fordi „der er mange falske Aander udgangne i Verden for at bedrage Menneskene". Og Mørkets Fyrste leder deres Bestræbelser. Foruden falske Aander er der falske Kristi og falske Profeter og Lærere i Verden, „som ville liste fordærvelige Vranglærdomme ind, idet de endog fornægte den Herre, som kjøbte dem".

De Hellige burde vide, hvorledes de kunne beskytte sig mod alle saadanne falske Aander, saaledes at de ikke lade sig bedrage eller føre paa Vildspor af dem: „I Elskede! tror ikke enhver Aand, men prøver Aan-

derne, om de ere af Gud; thi mange falske Profeter ere udgaaede i Verden. Derpaa kjende I Guds Aand: Enhver Aand, der bekjender Jesus som Kristus, kommen i Kjød, er af Gud. Og enhver Aand, der ikke bekjender Jesus, er ikke af Gud; og dette er Antikrists Aand, om hvilken I have hørt, at den kommer, og den er allerede nu i Verden." Den Helligaand er større end alle andre Aander og har Magt over dem. Det er den Helligaands specielle Mission at bære Vidnesbyrd om Jesus Kristus til Menneskene. Evnen til at kunne bedømme alle andre Aander, baade gode og onde, er en Gave, skjænket af den Helligaand. Hvo, der søger efter og modtager denne Gave, kan ikke blive bedraget, saa længe han benytter Gaven i Retfærdighed. Ved Hjælp af denne Gave kunne Aanderne prøves, og de gode kunne med Lethed skjelnes fra de onde.

Det naturlige Menneske, som ikke besidder denne Gave, „tager ikke imod de Ting, som høre Guds Aand til, thi de ere ham en Daarskab, og han kan ikke erkjende dem, thi de bedømmes aandeligt". Dersom et Menneske har denne Gave og vandrer i dens Lys, vil han blive i Stand til at undgaa „Kjødets Lyster", som blot ere falske Aanders Angreb paa ham.

„Men Kjødets Gjerninger ere aabenbare, saasom: Utugt, Urenhed, Uterlighed, Afgudsdyrkelse, Troldom, Fjendskab, Kiv, Nid, Hidsighed, Rænker, Tvedragt, Partier, Avind, Drukkenskab, Svir og deslige, hvorom jeg forud siger Eder, ligesom jeg ogsaa før har sagt, at de, som øve saadanne Ting, skulle ikke arve Guds Rige." Ved Hjælp af Bedømmelsens Gave kan disse Handlingers fordærvelige Beskaffenhed erkjendes, og de kunne undgaas. „Aandens Frugt er Kjærlighed, Glæde, Fred, Langmodighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed, Sagtmodighed, Afholdenhed. Imod saadanne er Loven ikke; men de, som høre Kristus til, have korsfæstet Kjødet med dets Lidenskaber og Begjæringer." Andre af Aandens Frugter ere Flid, Dyd, Kundskab, Gudsfrygtighed, Broderkjærlighed, Barmhjertighed, Medfølelse, Omvendelse, Lydighed osv. „Thi naar disse findes hos Eder og ere i Tiltagen, lader det Eder ikke staa ørkesløse eller ufrugtbare i Erkjendelsen af vor Herre Jesus Kristus."

Ikke alene kunne selve Aanderne bedømmes formedelst denne Gave, men Sandheden af Principper og Lærdomme kan ogsaa erkjendes igjennem den. „Forførende Aander og Dæmoners Lærdomme" ville ikke have nogen Indflydelse paa de Hellige, som kunne bedømme dem. Sandhedens Aand forstaar alle Ting, „thi Aanden ransager alle Ting, ogsaa Guds Dybder". Ved den kunne onde Aanders og Menneskers Lærdomme let blive kjendte for, hvad de ere. Dersom et Menneske fremstaar og erklærer sig selv for at være Kristus, da kan Du strax vide, at hans Paastand er falsk; thi Forløseren vil ikke komme til Jorden igjen i Forkrænkelighed eller som et almindeligt Menneske, men som en Himlens

Gud i „stor Magt og Herlighed". Dersom Nogen kommer frem og siger, at han er en af de gamle Profeter, da veed Du, at han ikke taler Sandhed, thi Mennesker ville kun leve en Gang paa Jorden som dødelige Væsener. Præsten, som udgiver sig for at være en Guds Tjener; som bliver vred og fyldes med Bitterhed og Had, og som udslynger Trusler imod Ældsterne og de Hellige, beviser derved absolut, at han ikke besidder Kristi Aand, men er under den modsatte Indflydelse. Den, som kommer i Faareklæder, men bliver optændt af Raseri og Harme over den Fremgang og Udvikling, som den gode Hyrdes Efterfølgere kunne glæde sig over, viser derved sine Ulvekløer og sin Ulvenatur. Den, som med velklingende Fraser erklærer, at det ikke er nødvendigt at adlyde alle Herrens Bud og Befalinger, at Frelse kommer ved den blotte Bekjendelse af Jesus som vor Frelser, og at Gjerninger ere unødvendige, er en falsk Lærer, og ved Hjælp af Gaven til at bedømme Aander kunne vi kjende en saadan. Det Menneske eller den Aand, som frister Dig til at gjøre Synd; som søger at faa Dig til at tro, at Herren er saa barmhjertig, at han ikke vil regne Dig dine Overtrædelser til Last eller fælde Dom over Menneskene for deres Ugudelighed; at han vil se paa dine Synder med Overbærenhed og ikke holde Dig ansvarlig for dine Ord, Tanker og Handlinger, kan øjeblikkelig betragtes som en falsk Aand. Herrens Aand vil beskytte os fra alt Ondt og „lede os ind i al Sandhed". De Aander, som med Lokketoner hviske til os, at det ikke er saa særlig slemt at blive borte fra vore Møder; at det ikke er saa vigtigt for os at tage Del i Herrens Nadvere med gode Følelser og rene Tanker; at det kun er en ubetydelig Forseelse at forsømme vore Bønner og vanhellige Sabbaten; at det at overtræde Visdomsordet eller tale Ondt om hverandre og bagtale hverandre ikke ere alvorlige og skjæbnesvangre Synder — de Aander ere de største Bedragere blandt alle disse forføreriske Aander.

Alligevel er der Nogle, som indbyde og i Fortrolighed omgaas saadanne Aander og følge deres Indskydelser uden at erkyndige sig om deres onde Natur og deres Hensigter, der gaa ud paa at lede saa mange som muligt paa Afveje. Vi rette en alvorlig Advarsel til alle de Hellige mod at lade sig overvinde af saadanne Indskydelser og mod at lytte til saadanne forføreriske Aanders hviskende Stemmer, for at de ikke skulle blive ledede ud i Ødelæggelsen.

Lad os slutte vor Formaning til de Sidste-Dages Hellige om at søge efter Gaven til at bedømme Aanderne med Profeten Moronis Ord:

„Derfor kommer alt Godt fra Gud; og det, som er ondt, kommer fra Djævelen; thi Djævelen er en Fjende af Gud og strider mod ham bestandigt samt indbyder og lokker uophørligt til Synd og til at gjøre det, som er ondt.

Men se, det, som er af Gud, indbyder og leder til altid at gjøre

Godt; og derfor er alt det, som indbyder og leder til at gjøre Godt og til at elske Gud og til at tjene ham, indgivet af Gud.

Derfor vogter Eder, mine elskelige Brødre, at I ikke sige, at det, som er ondt, er af Gud, eller at det, som er godt og af Gud, er af Djævelen.

Thi se, mine Brødre, Eder er det givet at dømme, saa at I kunne skjelne det Gode fra det Onde; og Maaden at dømme paa er saa tydelig, at I kunne kjende den med fuldkommen Kundskab, ligesom I kunne skjelne Dagens Lys fra Nattens Mørke.

Thi se, Kristi Aand er givet til alle Mennesker, for at de kunne kjende Godt og Ondt; derfor viser jeg Eder Maaden, hvorpaa I kunne dømme derom. Thi Alt, hvad der indbyder til at gjøre Godt og tilskynder til at tro paa Kristus, kommer formedelst Kristi Gave og Kraft; derfor kunne I have en fuldkommen Kundskab om, at det er af Gud;

Men I kunne med en fuldkommen Kundskab vide, at det, som overtaler Mennesket til at gjøre Ondt og til ikke at tro paa Kristus, til at fornægte ham og ikke tjene Gud, kommer fra Djævelen; thi paa denne Maade virker Djævelen; han tilskynder Ingen til at gjøre Godt, nej, ikke een; ej heller gjøre hans Engle; ej heller gjøre de, som hengive sig til ham."

Hvad er dette Evangelium, denne Kirke værd for Dig?

Tale af Ældste B. H. Roberts i Tabernaklet i Salt Lake City den 18. Januar 1914.

(Sluttet.)

I Forbindelse hermed ønsker jeg at henlede Eders Opmærksomhed paa endnu en Velsignelse, og det er den Pligt og det Privilegium, vi have, fra Tid til anden at have Samkvem med Gud ved Herrens Bord, idet vi under nye Former igjen udføre Symbolerne paa Kristi Forsoning og Opstandelsen fra de Døde og ved at nyde Nadveren, Sindbillederne paa det mishandlede Legeme og det spildte Blod, modtage aandelig Føde. Igjennem denne Ordinance forny I Eders Pagt, og ved at forny denne Pagt fra Tid til anden tiltager og fornyes Eders aandelige Liv; I komme i nærmere Forbindelse og Samkvem med den Helligaand og med Guddommen ved at nyde Nadveren og holde Eders Pagter. Hvor meget er det Privilegium, at kunne gaa ofte til Herrens Bord, værd for Eder, I Sidste-Dages Hellige?

Familielivets evige Bestaaen.

Vi have talt om evigt Liv, men hvad Tillokkelse vilde selv det evige Liv have for os, hvis det ikke var forbundet med Familielivets evige Bestaaen — med evigt Samvær mellem Mand og Hustru, mellem

Forældre og Børn og med Muligheden for en evig Forøgelse af Familien, saaledes at denne voxer til en Stamme, denne igjen til et Samfund, Samfundet til en Nation og Nationen til et Kongerige? Alle disse Muligheder ere aabnede for Eder, som under Evangeliets Lov og ved det hellige Præstedømmes Autoritet have faaet disse Ord udtalte over Eder: „Jeg erklærer Eder for Mand og Hustru at være igjennem Tiden og i al Evighed.“ Eders Slægtskabsforhold og Forbindelser ville blive lige saa evige som det Liv, Gud har i Beredskab for Eder. Dette er Haabet om det evige Liv, „hvilket Gud, som ikke lyver, har forjættet fra evige Tider“. (Titus 1 : 2.)

Hvad er det værd for Eder, I Sidste-Dages Hellige, at have ikke blot Haabet, men Kundskaben, Visheden om, at disse Forbindelser, disse Familiebaand skulle vare igjennem al Evighed? Disse Slægtskabsforhold, hvoraf Menneskets Lykke og Herlighed ere afhængige i Evigheden saavelsom her paa Jorden; thi her opnaar ingen Mand den højeste Lykke og Udvikling og ingen Kvinde Livets højeste Maal, før de som Fædre eller Mødre blive sig deres Ansvar og Guds Hensigter med dem bevidste. Vi kunne være sikre paa, at de Forbindelser, der have gjort saa meget for Mennesket og Civilisationen i denne Verden, ville bringe endnu større og højere Velsignelser i den evige Tilværelse, som Gud har lovet os, og som han ønsker at tilvejebringe for os.

Selve Kirkens Betydning.

Dernæst komme vi til Kirken selv som en Organisation. Hvilken stor og fuldkommen demokratisk Institution er denne Kirke ikke! Et Demokrati i den Forstand, at den giver alle sine Medlemmer den samme Lejlighed til Udvikling. Have I nogensinde tænkt paa Kirken som en Institution, der giver Alle lige Ret? Det kan være, at der her og der i vor Historie har fundet Nepotisme Sted, men dog kun i en meget uvæsentlig Grad, naar Alt tages i Betragtning. Den store Grundregel har altid været: Lige Ret for Alle. Enkens Søn har den samme Lejlighed som Bankierens eller Finansmandens Søn. Kirken forskaffer sine Medlemmer saa mange Lejligheder til Fremgang, at en Dør kan siges at staa aaben for enhver Mand, og hvis han gjør sin Pligt og udmærker sig, kan han naa den højeste Stilling, som hans Evner og Egenskaber gjøre ham skikket til. Tusinder Øjne følge og give Agt paa den Yngling, som besidder rige Evner, og som giver Løfte om en hurtig Udvikling af disse Evner. Lad unge Mænd og unge Kvinder blot berede sig selv til Tjenesten; der vil blive Brug for dem allevegne, og de skulle belæres om, at det Embede, hvortil de ere kaldede, kun har Værdi og Betydning i Forhold til den Lejlighed, som det giver dem til at virke og tjene.

Overalt i Kirken lyder Raabet om Mænd og Kvinder til at virke

for Menneskeheden; og hvilken herlig Tjenestegjerning er Kirken som et Hele ikke bestikket til at udføre i Verden! Gud har gjort den til et Opbevaringssted for sine store Sandheder. Han har kaldet den til at forkynde disse Sandheder, Evangeliet, til alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk. Det er een af dens store Pligter. Den anden store Pligt, der paahviler Kirken, er at gjøre dem, som annamme disse Sandheder, til bedre Mennesker. Paa disse to Ting, at forkynde Sandheden til Verden og at forbedre sine Medlemmers Livsvandel — paa disse to Ting hviler hele Loven og Profeterne; alle Jesu Kristi Kirkes Forpligtelser overfor Verden bestaa i disse, og i Udførelsen af denne sin Mission aabner Kirken en Mulighed for Udviklingen af enhver Gave, enhver aandelig og moralsk Egenskab hos Mennesket. Hvilken Lykke er det ikke at se vor Ungdom berede sig til denne Virksomhed! For nogle Uger siden hørte jeg i Ogden en ung Mand aflægge Rapport over sit Arbejde i Øststaternes Mission. Han havde virket i den Mission, da Præs. Ben E. Rich laa syg og tilsidst døde. Denne unge Mand var ikke stort mere end en Dreng, men dog havde der hvilet et stort Ansvar paa hans Skuldre, medens han arbejdede paa Missionens Kontor. Før den Tid havde han været en meget virksom Missionær i Missionsmarken. Jeg hørte paa hans Beretning. Jeg lagde Mærke til den sagtmodige og ydmyge Aand og samtidig den Frimodighed og aandelige Kraft, som han var i Besiddelse af, og hvormed han i passende Udtryk omtalte sin Gjerning og udtalte sin Glæde over at være kommen til Kundskab om Sandheden af den Tro, som hans Fader og hans Bedstefader havde annammet. Jeg kunde se hans Faders Ansigt — hans Moder var ogsaa tilstede, men jeg kunde ikke se hende — og eftersom den unge Mand skred frem i Omtalen af sine Missionserfaringer, tænkte jeg i mit Hjerte: Ingen af denne Verdens Rigdomme kan frembringe den Glæde og Tilfredshed, som nu fylder denne Faders og Moders Sjæl over, at deres Søn har vist, hvad der bor i ham, og hvad det i Fremtiden vil være muligt for ham at udføre. Jeg veed ikke, hvilke Glæder Fremtiden har i Beredskab for dem, men jeg vil altid tænke paa, at jeg var tilstede, da deres Læber tømte det mest velsmagende og udsøgte Glædens Bæger, som det er muligt at nyde i dette Liv.

I Dag for en Uge siden var jeg Vidne til en lignende Scene i det 18. Ward. Jeg veed ikke, om den unge Mands Forældre vare nærværende, men ved at høre hans intelligente Forstaaelse af Guds Værk, hans Kundskab om Jesu Kristi Evangelium, hans Opfattelse af dets guddommelige Sandheder og de fornuftige Raad, han kunde give med Hensyn til disse Sandheders Forkyndelse i Verden, tænkte jeg, at hvis hans Forældre vare tilstede, da maatte atter en Fader og en Moder føle sig uendelig lykkelige. Saaledes gjennem hele Israel. Naar vore Sønner komme tilbage til os fra deres Missioner paa denne Maade, og deres

Ord ere et Udtryk for Glæde over den Kundskab om Sandheden, som de ere komne i Besiddelse af, da blive de Helliges Hjerter lykkelige, og deres Øjne straale i inderlig Tilfredshed. Enhver Familie i Israel har Lejlighed til at gjøre lignende Erfaringer. Hvad er det værd for Eder, I Sidste-Dages Hellige, at tilhøre en Organisation, der giver Eders Sønner og Døtre en saadan Lejlighed til at tjene Gud og den menneskelige Familie og til at forædle deres egne Sjæle gjennem dette Arbejde? Hvis blot Verden forstod Betydningen deraf, hvad vilde den da ikke give, for at dens Sønner kunde have saadanne Lejligheder!

Dette er nogle af de Tanker, der fyldte mig i Morges, da det Spørgsmaal opstod i mit Sind: „Er denne Organisation, hvori vi udføre saa meget Arbejde, og hvortil vi hellige saa meget af vort Gods, er den det værd? Erstatter den os, hvad vi yde?" Og Svaret herpaa formede sig paa følgende Maade: Vi bringe vor lille Haandfuld Jord til Gud, og for den giver han os disse store og herlige Sandheder; han giver os en Verden tilbage! Amen.

Hold dit Ord!

Du kan give dit Ord, og det vil blive anerkjendt lige saa meget som din Underskrift. Det siges om Grover Cleveland, at naar han gav sit Ord, kunde man stole ubetinget derpaa. Dersom Du holder det en Gang givne Ord, vil Du ligesom en Magnet kunne drage stærke og ædle Mænd til den Side.

Hold dit Ord!

Du, som er en Fader eller Moder — hold dit Ord overfor dine Børn; Du, som er en Arbejdsgiver — hold dit Ord overfor dine Arbejdere; Du, som er en Arbejder — hold dit Ord overfor din Mester og dine Kammerater; Du, som har Venner — hold dit Ord overfor dem, og Du vil beholde dem.

Hold dit Ord!

Har Du gjort en Aftale med Nogen — overhold den punktlig og bestemt. Har Du sagt, at Du vil betale en Mand — betal ham. Giv aldrig dit Ord, uden Du er sikker paa, at Du kan holde det.

Den allervigtigste Ting, Du har at gjøre, er at holde dit Ord overfor Dig selv. Tænk aldrig paa at sige til Dig selv, at Du vil gjøre dette eller hint uden at tage fat paa at udføre det. Dersom Du blot vil gjøre dette, vil Du aldrig behøve at bekymre Dig om andre Mennesker — De ville da stole paa dit Ord.

George Matthew Adams.

Nogle Ord til Præstedømmet og Kirkens Medlemmer.

Missionærerne. Ved nøje at overveje Stillingen i den skandinaviske Mission, hvor det for Tiden er vor Lod at virke, er vor Opmærksomhed bleven henledt paa enkelte Punkter, som vi i al Venlighed ønske at omtale, alene med det Formaal, at den kostbare Tid, som hurtig ruller forbi, muligvis kan blive bedre udnyttet og bringe større Resultater; thi nu hedder det:

„I Dag, i Dag, fremhæv vor Sag;
Ej kjendes i Morgen, saa arbejd i Dag."

Vi tro først og fremmest, at det er af største Vigtighed for enhver Missionær at bestræbe sig paa at benytte Tiden ret og lægge sin Plan for Dagen eller Ugen, saaledes at et systematisk Missionsarbejde kan blive udført saavel i Byen som paa Landet. I de større Byer, hvor flere Missionærer ere samlede, er det naturligvis en Selvfølge, at den præsiderende Ældste anviser de øvrige Ældste deres Arbejdsmarker, saaledes at man er sikker paa, at ethvert Hus og enhver Familie besøges een eller flere Gange i paagjældende Distrikt. Det er Forstanderens Pligt at føre en nøjagtig Optegnelse over, hvilke Huse og Gader der ere besøgte, og hvilke Skrifter der ere uddelte, og overlevere denne til sin Efterfølger, der saaledes bliver i Stand til at fortsætte Arbejdet i samme Spor. Det vil efter vor Mening tjene til Værkets Fremme, hvis Ældsterne saa ofte som muligt kunne finde Anledning til at tilbringe en Del af Aftenen hos Venner for at oplyse dem om Evangeliets Principper. Hvis Aftenen tilbringes hos Søgende, bør det saavidt muligt være hos Saadanne, som behøve Undervisning og Opmuntring.

De lokale Brødre. Det tør haabes, at de lokale Brødre, som have modtaget en mindre eller større Grad af Præstedømmet, ville ære deres Kald og stille sig til Tjenesten samt arbejde i Harmoni med Ældsterne fra Zion; thi der hviler et stort Ansvar paa enhver Mand, som bærer en Grad af Præstedømmet, da dette er givet ham, for at han kan hjælpe til med at fremme vor Faders Gjerning blandt Menneskene. De Pligter, som paahvile de forskjellige Grader i Præstedømmet, findes tydeligt forklarede i det 20. Kapitel i Lærdommens og Pagtens Bog, hvilket Enhver bør gjøre sig bekjendt med.

Menighedens Medlemmer. Det er af saare stor Nødvendighed, at Menighedens Medlemmer ofte samles for at blive styrkede i Troen og faa mere Kraft til at modstaa den Ondes Magt og Indflydelse.

I Særdeleshed ville vi paaminde Søskende om at besøge Fastemøderne, hvor de have Lejlighed til at deltage i den hellige Nadvere, der minder om vor Frelser, som led og døde for os. Det er ligeledes af stor Vigtighed for Søskende at overvære det maanedlige Grensmøde, der kun er beregnet for Søskende, hvor betimelig Undervisning, henhørende til den frelsende Plan, gives.

Søndagsskolen. I de Grene, hvor der findes en saadan, bør Søskende, som ere velsignede med Børn, lade disse indskrive i Skolen, saa at Livets sande Ord kan blive plantet i de Unges Hjærter og voxe og bære Frugt i Herrens egen Tid; thi Gud har befalet, at Børn skulle opdrages „i Lys og Sandhed og blive underviste i Lærdommen om Omvendelse, om Tro paa Kristus, den levende Guds Søn, og om Daab og den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse". Denne Pligt bliver ofte forsømt i Hjemmet, medens der i Søndagsskolen findes Brødre og Søstre, som med Kjærlighed og Ømhed ofre deres Tid til at indprente de guddommelige Principper i de Unges Hjærter. Send derfor Eders Børn til Søndagsskolen, som i Almindelighed afholdes hver Søndag Formiddag Kl. 10. Husk paa, at dersom de Helliges Børn ikke blive underviste om Evangeliets første Principper, „naar de ere otte Aar gamle, skal Synden være paa Forældrenes Hoveder".

„Skandinaviens Stjerne" er Kirkens Organ og udkommer to Gange om Maaneden. Den har nu i mange Aar gjæstet Søskendes Hjem, og den betragtes af Mange som en trøstende Engel, fordi den stedse bringer Livets sande Ord til den hungrige og tørstige Sjæl; denne trofaste Talsmand bør findes i ethvert Hjem, og den bør læses af ethvert Medlem i Kirken; thi den, som undlader at læse „Stjernen", kan ikke følge med Kirkens Udvikling og Fremgang, og han gaar paa samme Tid Glip af de Lærdomme og den Undervisning, som kommer fra Kirkens ledende Mænd.

Mormons Bog, der næst efter Bibelen er den ypperligste af alle Bøger, fordi den indeholder Guds Ord saavel til Folket, der i forbigangne Tider har levet paa det vestlige Kontinent, som til Menneskene i vore Dage, kan nu erholdes for en meget billig Pris, og vi haabe, den maa finde Vej til ethvert Medlem i Kirken, saa at de mange Tusinde Exemplarer, vi nu have paa Haanden, kunne komme ud blandt Menneskene og udføre den Mission, som de ere bestemte til; thi „Sandhed skal voxe op af Jorden og Retfærdighed og Fred se ned ad Himmelen". Denne Profeti opfyldes ved Mormons Bogs Fremkomst af Jorden. Søg derfor at komme i Besiddelse af den og lær dens vigtige Indhold at kjende.

Til Slutning ville vi sige: „Stræber efter Fred med hver Mand, og efter Helligheden, uden hvilken Ingen skal se Gud." Lykkelig er den Mand og Kvinde, som bringer en himmelsk Atmosfære med sig, hvor

som helst de møde os, som virke paa vor Aand, ligesom de duftende Majvinde virke paa Tulipanen og Violen! De ere ifølge Dr. T. L. Cuylers Udtalelser lig en rig Giver; de krone os med Lys; de indgyde Godhed i vor Sjæl; de lære os Taalmodighed; de overøse os med sand Kjærlighed; de illustrere Tro og afmaale Sagtmodighed i dens sande Farver; deres Nærværelse giver os Haab, og deres aldrig svigtende Mod har ofte inspireret vore tvivlende Hjærter. Næst Kristus selv er der ingen større Velsignelse i Samfundet end en „kristelig" Kristen.

H. J. Christiansen.

Missionsnyheder.

Afløsning. Ældste Oluf W. Pedersen er løst fra Kristiania Konference og forlod Liverpool den 10. Juni med Dampskibet „Virginian". Ældste E. W. Erickson, som har virket paa Island, er løst fra den skandinaviske Mission og forflyttet til England.

Ankomst. Følgende Ældster ankom den 6. Juni til Kjøbenhavn for at virke i den skandinaviske Mission: Peter M. Lundgreen, Monroe; Heber Lauritzen, Hyrum, og Oluf Anderson, Richfield, Utah.

Beskikkelse. Disse Brødre ere beskikkede til at arbejde i følgende Konferencer: Peter M. Lundgreen i Kjøbenhavns, Heber Lauritzen i Trondhjems og Oluf Anderson i Kristiania Konference.

Foraarskonferencen i Kjøbenhavn.

Konferencen indlededes med en særdeles vellykket Aftenunderholdning Fredag Aften den 1. Maj. Salen var fyldt til sidste Plads, og det store og udmærkede Program blev paahørt med Interesse.

Lørdag den 2. Maj Kl. 8. Mødet aabnedes med Salmen: „Lad Zion i sin Pragt opgaa". Bøn af Ældste Arel Jensen, derefter Salmen: „Fryder Eder, Zions Sønner". Efter at Præs. Jesse H. Nielsen havde budt Forsamlingen Velkommen, aflagde Forstanderne Rapporter over Tilstanden i deres respektive Grene som følger: Bornholm: Daniel C. Jensen; Næstved: Otto N. Smith; Helsingør: John W. Christensen; Holbæk: Hyrum Jepson.

Koret sang til Afvexling: „Hvor er vel Zion, Herrens Stad?" hvorefter Jesse H. Nielsen afgav Rapport over Tilstanden i Kjøbenhavns Gren. Han sagde, at der herskede Enighed og god Forstaaelse mellem Missionærerne, og mange Fremmede besøgte Møderne, især Søndag Aften. Præs. M. Christophersen foreslillede for Forsamlingen sin Afløser

som Missionspræsident, Ældste H. J. Christiansen, hvorefter denne gjorde nogle Bemærkninger.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, sig, hvad er Sandhed". Taksigelse af Ældste Oluf Monsen.

Søndag Morgen den 3. Maj Kl. 10 blev Søndagsskolekonferencen afholdt. Skolen aabnedes med Sangen: „Vær velkommen, Søndag Morgen". Bøn af Ældste John S. Hansen, derefter Sangen: „Hvilken smuk og yndig Morgen". Præs. Nielsen bød Forsamlingen Velkommen, og Rapporter aflagdes fra Konferencens forskjellige Søndagsskoler; disse Skoler ere for de flestes Vedkommende i en god Forfatning. Sangen: „Jorden med sit Blomsterflor" blev sunget til Afvexling.

Et ypperligt og godt udført Program blev derefter givet af Kjøbenhavns Grens Søndagsskole, assisteret af Søborg og Amager Søndagsskoler. Programmet bestod af Kor- og Klasseøvelser, Deklamationer, Sange og Musiknumre. Præsident M. Christophersen henvendte sig derpaa til Skolen og udtalte sin Glæde over det gode Program og de aflagte Rapporter. Da det var den sidste Søndag, han tilbragte i Kjøbenhavn, sagde han Farvel til Skolen og takkede Børnene saavelsom de Voxne for den Venlighed, de havde udvist mod ham og hans Familie.

Præs. H. J. Christiansen gjorde nogle Bemærkninger, hvorefter Skolen sluttedes med Sangen: „Velsign, o Gud, dit Folk". Taksigelse af Ældste Joseph N. Busath.

Søndag Eftm. Kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenen saa dejlig oprinder paany". Bøn af Ældste Axel Nielsen. Derefter Salmen: „Fra Himlens høje Hvælv". Konferencepræsident Jesse H. Nielsen aflagde derpaa Rapport over Kjøbenhavns Konference som et Hele. 14 Ældster have siden sidste Konference uddelt 90,791 Skrifter, omsat 2495 Bøger, besøgt 46,561 Fremmedes Huse, haft 1062 evangeliske Samtaler, afholdt 630 Møder, døbt 12 Personer, ordineret 6, velsignet 4 Børn. 4 ere døde, og 1 er udelukket.

Missionspræsident M. Christophersen gav en Oversigt over Tilstanden i den skandinaviske Mission og den store Fremgang, der var gjort, uagtet Antallet af Missionærer havde været betydeligt mindre end foregaaende Aar. Han omtalte de Helliges Trofasthed i Opfyldelsen af deres Pligter, især med Hensyn til Tiendeloven, og udtalte sin Glæde over, at Missionen som et Hele var i en saa god timelig og aandelig Forfatning, som Tilfældet var nu, da han skulde overlevere den til sin Efterfølger, H. J. Christiansen. Han foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse, saaledes som de bleve vedtagne ved Konferencen i Salt Lake City, samt Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Hyrum M. Smith som Præsident over den europæiske Mission, H. J. Christiansen som Præsident over den skandinaviske

Mission med John S. Hansen som Oversætter og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne" og Joseph N. Busath som Missionssekretær; Jesse H. Nielsen som Præsident over Kjøbenhavns Konference med Arel Jensen som Sekretær.

Præs. Jesse H. Nielsen oplæste derefter Ældsternes Beskikkelser som følger:

Kjøbenhavns Gren: Jesse H. Nielsen som Forstander med P. W. Kjær, Niels Hansen, Louis C. Jacobsen, Arel Jensen, Denmark Jensen og Lydia Jensen som Medarbejdere; Br. Thorvald Nielsen som Sangleder og Ingrid Christensen som Organist.

Bornholms Gren: August V. Nielsen som Forstander med Hans N. Hansen som Medarbejder.

Helsingør (N. Ø.-Sjællands) Gren: John W. Christensen som Forstander med Christian Andersen som Medarbejder.

Holbæk (N. V.-Sjællands) Gren: Hyrum Jepson som Forstander med Otto N. Smith som Medarbejder.

Næstved (Syd-Sjællands) Gren: Martin G. Hansen som Forstander med Melvin C. Olsen som Medarbejder.

Koret sang til Afvexling: „Gode Gud og Fader".

Ældsterne Denmark Jensen, William Jensen (Præs. over Aalborg Konference) og Alvin Christopherſen talte derpaa til Forsamlingen og bar deres Vidnesbyrd om Sandheden af dette Værk.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, kom Du, Zions Konge, kom!" Taksigelse af Ældste John W. Christensen.

Søndag Aften Kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Hist bag Vestens fjærne Høje". Bøn af Ældste Niels Hansen, hvorefter Salmen: „Evige Fader, vi ydmygt Dig bede" blev afsunget.

Ældste John S. Hansen talte om Nødvendigheden af et nyt Vidne for Gud. Han beskrev den Forvirring og Usikkerhed, der nu gjør sig gjældende i Verden med Hensyn til Religion, og hvorledes den saakaldte højere Bibelkritik forøger Fritænkeriets Rækker. Et nyt Vidne for Gud og for Sandheden i den hellige Skrift var derfor nødvendigt, og han bar Vidnesbyrd om, at Joseph Smith var et saadant Vidne og „Mormonismen" Jesu Kristi Evangelium.

Til Afvexling en Pianosolo af Søster Ella Samuelsen, hvorefter Koret sang: „En Nat i stille Slummer".

Præs. Martin Christopherſen talte derpaa om Guds Rige, dets Love, Indlemmelsesprincipper og Embedsmænd. Han forklarede, hvorledes Frelse alene kan opnaas ved at adlyde Evangeliets Bud og Forskrifter, og udtalte sin Taknemlighed over, at han havde hørt og annammet Evangeliet i sin Ungdom. Han bad Herren velsigne de Hellige og hjælpe dem til at staa trofaste under alle Forhold, i Modgang saavelsom i Medgang.

Mødet sluttedes med Salmen: „Som Staden, der paa Bjerget staar". Taksigelse af Ældste Hyrum Jepson, hvorefter Koret sang en Korsang.

Mandag Aften den 4. Maj Kl. 8. Mødet begyndte med Salmen: „Led os frem, o Gud, vor Fader". Bøn af Ældste Otto N. Smith. Derefter Salmen: „Atter kraftigt saltes Jorden".

Følgende Ældster bar deres Vidnesbyrd og omtalte nogle af deres Erfaringer i Missionsmarken: Peter W. Kjær, Niels Hansen, Hans N. Hansen, August V. Nielsen og Louis E. Jacobsen.

Præs. H. J. Christiansen talte opmuntrende Ord til Missionærerne og de Hellige. Han omtalte Forfølgelserne i Kirkens første Dage, hvor Mange endog bleve dræbte for Evangeliets Skyld, og meddelte flere Exempler paa, hvorledes Herren var i Stand til at beskytte sine Tjenere, som i Lydighed gik ud for at forkynde Sandheden.

Mødet sluttedes med Salmen: „Nu Israels Gjenløser". Taksigelse af Ældste William Jensen.

Tirsdag Aften afholdtes under Ungdomsforeningens Ledelse en selskabelig Sammenkomst og Afskedsfest for Præs. Christophersen. Forfriskninger serveredes, og et interimistisk Program udførtes. En smuk Erindringsgave overraktes Præs. Christophersen og Familie fra Missionærerne og Søskende i Kjøbenhavn.

Arel Jensen,
Sekretær.

Evangeliets Indflydelse i Verden.

Af Eugene Hilton i »Liahona«.

Da Kristus i Tidens Midte bragte Evangeliet til Jorden, sammenlignede han det med et Sennepskorn, som „vel er mindre end alt andet Frø", og med en Surdejg, „som en Kvinde tog og lagde ned i tre Maal Mel, indtil det blev syret altsammen". Han sagde ogsaa, at Menneskene skulde blive kastede ud, hvor der var Graad og Tænders Gnidsel, fordi de elskede Mørket mere end Lyset og ikke vilde tro Evangeliet.

Sandheden har altid mødt Ligegyldighed eller Modstand, naarsomhelst den er kommen til Verden. Det er derfor ikke forunderligt, at Evangeliet, da det blev gjengivet paany i denne Uddeling, betragtedes som en „mærkelig Fremtoning", og det burde ikke forbause Nogen, at Mormonismen, som er Jesu Kristi Kirke, begynder at gjøre sin gode Indflydelse gjældende i Verden.

I sit smukke Digt „Sandhed" beskriver Oliver Wendell Holmes den Modtagelse, som bliver enhver stor Sandhed tildel, naar den først træder ind i Verden. Hans Ord passe i særlig Grad paa Mormonismen. Han sammenligner en ny Sandhed med et vanskabt, utidigt Misfoster, som Alle afsky og blive bange for, og som Nogle ville kvæle, Andre

blot sulte ihjel, men som dog vedbliver at leve og langsomt udvikles; det voxer og forvandles samtidig til en skjøn og kraftig Yngling, som alle de, der før forbandede den, nu byde Velkommen og omfavne.

Er den Sandhed, som blev givet til Menneskene gjennem Joseph Smith, ikke bleven behandlet paa denne Maade? Er den ikke bleven betragtet med Afsky og anset for at være en Skamplet paa den amerikanske Nation? Og begynder den nu ikke langsomt at hæve sig til den Stilling, som den er bestemt til at indtage, nemlig at være Verdens Lys? Joseph Smith fremsatte mange Lærdomme, som strax bleve behandlede med Foragt og forkastede, men nu antages de af Menneskene og indsættes i deres Trosbekjendelser.

At ringeagte Sandheden eller at kjæmpe imod den kan aldeles ikke tilintetgjøre den. Tid og Erfaring har vist, at Sandhed, der kastes i Støvet, vil rejse sig igjen. Saaledes var det med Galileos Opdagelser paa Himlen, med Columbus, der forstod Sandheden om Jordens Kugleform og paaviste den ved at opdage en ny Verden, og, dersom vi i al Ærbødighed tør benytte denne Sammenligning, med vor Herre Jesus Kristus, som tilvejebragte Jordens og Menneskets Frelse, uagtet han blev foragtet, bespottet og tilsidst ihjelslaaet af sin Samtid.

I Wisconsin Universitet blev der for nogen Tid siden afholdt en Forsamling, hvor over tre Tusinde Mænd og Kvinder vare tilstede. Her blev følgende Spørgsmaal opstillet: „Har Prædikestolen tabt sin Indflydelse?" Og paa dette Spørgsmaal svarede Pastor Lyman Abbot kort og fyndigt: „Ja, den har!"

Ved alle Lejligheder og i næsten ethvert Blad og Tidsskrift høre vi Beklagelser og Udtalelser om, at de almindelige „kristne" Kirker ikke længer ere i Stand til at tage Kampen op med de indviklede Problemer, der omgive dem. Kirkerne anklages for at være aandeligt døde, og det er en Kjendsgjerning, at de, som Kirkens Liv og Vext paa en Maade ere afhængige af, mere og mere trække sig tilbage og overlade Kirken til sin Skjæbne. Hele denne Tilstand er i Overensstemmelse med Frelserens Ord i 1820 til Joseph Smith, da denne som Svar paa sit Spørgsmaal: „Hvilken af alle disse Kirker er den rette?" hørte Herren sige: „De ere alle forkerte. Deres Trosbekjendelser ere mig en Vederstyggelighed. De drage nær til mig med deres Læber, men deres Hjerter ere langt fra mig. De lære saadanne Lærdomme, som ere Menneskebud og have Gudfrygtigheds Skin, men fornægte dens Kraft." Mange af disse Ordets Forkyndere, som „selv have taget sig den Ære", begynde at indse — og mange af dem ere ærlige nok til at indrømme — at Alt ikke er, som det burde være. Det er derfor ikke mærkeligt, at man, siden disse tydelige Ord først bleve udtalte, ofte har underkastet sin Trosbekjendelse et nærmere Eftersyn og i mange Tilfælde givet den en anden Form.

(Fortsættes.)

Morgenbønnen.

Det er fornuftigt at begynde Dagen med Bøn. Den tidlige Morgentime er særlig egnet til denne hellige Handling; thi da er Sindet endnu ikke optaget af Dagens Bekymringer og Hjertet endnu uberørt af verdslige Tilbøjeligheder. — Vi opvaagne fra Søvnen ligesom den Nyfødte til Livet, og med vore aandelige og legemlige Kræfter skjærpede og vederkvægede fremstille vi os for Gud, før vi begynde Dagens Gjerning. Hvor passende er det ikke, at vi netop paa dette Tidspunkt søge Vejledning og Hjælp fra Ham!

Det er ogsaa det guddommeligt bestikkede Tidspunkt — det er just i denne Stund fremfor nogen anden, at Han venter paa at give Mennesket Foretræde. Det blev paalagt Aron at brænde vellugtende Røgelse paa Røgelsesalteret foran Naadestolen hver Morgen. Salmisten siger: „Herre! om Morgenen høre Du min Røst! Jeg vil fremstille mig om Morgenen for Dig og vente." At forsømme at møde Ham, naar Han ifølge sit Løfte kommer for at høre paa vore Bønner, er at fornærme Ham og ringeagte Hans Naade. Alligevel er der Mange, som glemme denne bestikkede Time, der er saa vel egnet til Gudsdyrkelse og saa nødvendig for at give Sjælen Kraft og Mod til Dagens Gjerning. De vaagne fra Søvnen og styrte med det samme ud i Dagens Besværligheder og Møje. De have ikke Tid til Morgenandagt. De kunne i det højeste overkomme at holde deres Aftenbøn, før de gaa i Seng. Aftenen er ogsaa bestikket af Gud til Bøn, og vi burde selvfølgelig hver Dag, før vi gaa til Hvile, takke Ham for de Velsignelser, vi modtage, og bede Ham tilgive os de Fejl, vi have begaaet; men alt dette kan ikke erstatte eller overflødiggjøre Morgenbønnen.

Den, som ønsker at gaa igjennem Dagens Arbejde og Besvær og være sikret imod Fristelser og Farer, maa frem for Alt stille sig under sin himmelske Faders Beskyttelse. Lad ham om Morgenen gaa ind i sit Lønkammer og der lægge alle sine Planer og Ønsker for den kommende Dag frem for Gud; hans Bestræbelser ville da krones med Held og hans Arbejde bære Frugt.

Ved at gjøre dette vil han ikke alene opnaa, at hans Hensigter lutres og frigjøres for alle uædle Motiver, men Guds Aand vil fylde hans Hjerte, oplyse hans Forstand og gjøre det muligt for ham at modstaa og forkaste det Onde i Verden. Det Menneske, som træder ud i Dagens Tummel hver Morgen efter først at have samtalet med Gud, vil ikke saa let blive overvundet og skyllet bort af den Verdslighedens Stormbølge, der omgiver ham paa alle Sider. Han vil ikke være saa meget udsat for at komme i daarlige Menneskers Selskab eller lade sig lede til letsindige og uærlige Forretningsspekulationer. Han har begyndt Dagens Gjerning i Selskab med Gud, og han ønsker at leve og handle, som om han var i Guds Nærhed. Dette er Inspiration og Sjælens Skjold og Harnisk. Ingen Del af Dagen bringer os saa mange Fordele som de Minutter, vi bruge til vor Morgenbøn.

Bemærk!

Mormons Bog for 70 Øre.

Da vi have et større Oplag liggende af den sidste Udgave af Mormons Bog, have vi besluttet at sætte Prisen ned, saaledes at det bliver lettere for Søskende at anskaffe sig Bogen og for Missionærerne at sælge den til Fremmede. De indbundne Bøger, som hidtil have kostet Kr. 1.50, ville fra nu af blive solgte for 1 Krone, og en Del i stærkt Omslag hæftede Exemplarer ville kunne sælges for den billige Pris af 70 Øre. Vi anmode Konferencerne om at indsende deres Ordre paa de hæftede Bøger snarest muligt.

En Mormons Bog i ethvert Hjem!

Missionærernes Rapport for Maj 1914.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
William Jensen	Aalborg	11	5620	312	1987	241	76			
Wilford L. Breinholt	Aarhus	17	17641	433	7065	352	131	1	2	1
Jesse H. Nielsen	Kjøbenhavn	15	10617	841	5295	182	100	3		
Ole Andersen	Bergen	11	11228	283	4977	416	109			3
A. Amundsen	Kristiania	13	2277	371	1228	364	115			1
Abel M. Poulsen	Trondhjem	9	3906	116	1552	120	84			
Totalsum for Missionen		76	51289	2356	22104	1675	615	4	2	5

Ovenstaaende Rapport for Maj viser, at det største Arbejde gjennemsnitlig pr. Missionær er udført i følgende Konferencer:

1. Skrifter uddelte.

1. Aarhus Konf. 1038, 2. Kjøbenhavns Konf. 1021.

2. Bøger omsatte.

1. Kjøbenhavns Konf. 56, 2. Kristiania Konf. 29.

3. Fremmedes Huse besøgte.

1. Bergens Konf. 452, 2. Aarhus Konf. 416.

4. Evangeliske Samtaler.

1. Bergens Konf. 38, 2. Kristiania Konf. 28.

Indhold:

At bedømme Aanderne 177
Hvad er dette Evangelium, denne Kirke, værd for Dig? 180
Hold dit Ord! 183
Redaktionelt:
Nogle Ord til Præstedømmet og Kirkens Medlemmer 184
Missionsnyheder 186
Foraarskonferencen i Kjøbenhavn. 186
Evangeliets Indflydelse i Verden. 189
Morgenbønnen 191
Bemærk! 192
Missionærernes Rapport 192

Udgivet og forlagt af H. J. Christiansen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen.)